

Jézus sokszor megróttá tanítványait, amiért még mindig nem hisznek az ő hatalmában, és hogy hogyan létezhet, hogy mindazok ellenére, amit láttak, még mindig nincs elég hitük. Azonban ez a rész azt is sugallja, akik a leginkább ellenálltak tanításának, a főpapok és a farizeusok is, valahol a lelkük mélyén, igenis hittek a hatalmában és rettegtek tőle. Vajon mi másért kértek volna katonákat az elfogására? Számítottak rá, hogy valóban nem csak egy egyszerű hamis próféta, akinek beállítani próbálták. Nem mintha akár egy csapat katona megállíthatta volna, pusztán jelenléte rettegéssel töltötte el őket és a földre borultak.

Jézus hatalmas úr volt emberként is, és akik találkozhattak vele, ezt mind érezték. Vajon mi lehet olyan erős indíttatás, hogy bárki is ellenálljon Neki? Hogy létezhet, hogy a főpapok és az írástudók saját pozíciójukat féltve eldobják maguktól még az esélyét is, hogy megismerjék mindazt a csodát, amit ő mindannyiukkal megosztani próbált? Biztosan nagyon komoly okuk volt arra, amit tettek. Félték szembeszállni Jézussal, rettegtek tőle, mégis megkockáztatták, hogy elfogják. Elgondolkodtató, hogy a negatív sugallat a történelem során előtte is, utána is mire nem készíti az embereket.

Hogy létezhet, hogy emberként, a földi valókba bolondulva képesek vagyunk teljesen elfelejteni még az emlékét is valódi otthonunknak? Néha bele-bele tekinthetünk, átéljük a csodát, de ahogy a mindennapok körülményei ránk borulnak, újra es újra elhalványul az emléke, mint egy álom, mit érzünk még a szívünkben, de felidézni már nem tudunk ébredés után. A kísértés a rosszra erős és sötétben alig látunk az orrunknál tovább; nem is látszik, miért is ne lenne a rossz a helyes út. Sajnos, csak mikor szól a kakas és pirkad, akkor látjuk meg, hogy a kép, amit festegetünk a sötétben, valójában hogy is néz ki.

A félelem nagy úr, rengeteg cselekedetet vezérel. De Jézus nagyobb ÚR, a leghatalmasabb, aki valaha járt a földön, és képes minket is kivezetni a sötétből. Ha nem így lenne, nem vállalta volna mindazt a szenvedést, amit vállalt értünk. Nehéz volt nagyon, még Istenként is, véghezvinni mindazt, amit tett, de tudta, hogy ez által sokakat hazavezethet. Ő a legkedvesebb, édes pásztorunk, aki bármire készen állt és most is készen áll, az elkóborolt bárányaiért.

Varga Csenge, Budapest